

РЕШЕНИЕ

№ С-7

от 12.04.2017 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 12.04.2017 г., като разгледа преписка за издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена при комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия от „Топлофикация Русе“ ЕАД през 2011 г., Решение на Върховен административен съд № 1920 от 15.02.2017 г., по адм. дело № 2646 от 2016 г., с което се оставя в сила Решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г. на Административен съд София- град, и доклад с вх. № Е-Дк-186 от 05.04.2017 г., установи следното:

С Решение № С-02 от 19.03.2012 г. по т. 6 Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, с ново наименование Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е издала сертификат № ЗСК-20-01-11 на „Топлофикация Русе“ ЕАД за произход на 129 706,338 MWh електрическа енергия, произведена по комбиниран начин, за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., като не е признат заявения от дружеството размер на електрическата енергия от 175 289,833 MWh. С Решение № С-3 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР на същото дружество за цитирания период от време е издаден друг сертификат с № ЗСК-20-02-11 с признато същото количество електрическа енергия от 129 706,338 MWh.

С Решение № 1920 от 15.02.2017 г. по адм. дело № 2646 от 2016 г. на Върховен административен съд (ВАС), се оставя в сила Решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г. на Административен съд София- град (АССГ), с което се обявява нищожност на Решение № С-3 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР и преписката се връща на Комисията за ново произнасяне, при спазване на дадените задължителни указания по Решение № 4130 от 25.03.2014 г. по адм.дело № 1640/2014 г., на петчленен състав на ВАС.

Със заявление с № Е-ЗСК-20/31.01.2012 г., приложенията към него и писмо с вх. № Е-ЗСК-20/13.02.2012 г. „Топлофикация Русе“ ЕАД е поискало издаване на сертификат за произход на електрическата енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия ТЕЦ „Русе-Изток“ за периода 01.01.2011 г.÷31.12.2011 г. в размер на 175 289,833 MWh. Назначена е работна група, която преглежда заявлението и приложенията към него, извършва пресмятания за общото годишно количество комбинирана електрическа енергия от инсталациите в централата на ТЕЦ „Русе – Изток“, прави изводи и на тази база се нанасят съответните корекции.

Заклучението на работната група е отразено в доклад и Решение № С-02 от 19.03.2012 г. на ДКЕВР, в които са посочени и мотивите за направените корекции в

размера на 175 289,833 MWh – заявени от дружеството, до размера от 129 706,338 MWh, за който е ДКЕВР е издала сертификат № ЗСК-20-01-11.

„Топлофикация Русе” ЕАД в законоустановения срок е оспорила пред ВАС, три членен състав, Решение № С-02 от 19.03.2012 г. на ДКЕВР, в частта, касаеща издадения сертификат на дружеството. Първата инстанция на ВАС, в Решение № 16278 от 06.12.2013 г. по адм. дело № 4859/2012 г., отхвърля жалбата срещу отказ на Комисията да издаде сертификат за произход на електрическа енергия в размер на 175 289,833 MWh, заявени от жалбоподателя. Така постановеното съдебно решение е обжалвано пред ВАС, петчленен състав, който се произнася с Решение № 4130 от 25.03.2014 г., по адм. дело № 1640/2014 г., с което касационният съд отменя горесцитираното първоинстанционно решение и постановява: „отменя мълчаливия отказ на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, формиран по решение № С-02 от 19.03.2012 г. в частта по т. 6 за издаване на сертификат за производство на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за периода от 1.01. до 31.12 2011 г., за разликата от заявления от „Топлофикация Русе” ЕАД размер 175 289,833 MWh до признатия размер от 129 706,338 MWh, за който е издаден сертификат № ЗСК-20-01-11“. Преписката е върната на ДКЕВР за ново произнасяне съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на цитираното решение, което е окончателно.

Във връзка с окончателното съдебно решение на ВАС, влязло в законна сила, ДКЕВР приема Решение № С-3 от 21.07.2014 г., в което са изложени мотиви защо регулаторният орган счита, че следва да признае за сертифициране количеството от 129 706,338 MWh електрическа енергия, произведена по комбиниран начин, а не заявеното от дружеството количество от 175 289,833 MWh, като въз основа на същото решение, се издава и сертификат с пореден № ЗСК-20-02-11 за сертифициране на 129 706,338 MWh електрическа енергия. С така приетото Решение Комисията не се съобразява с постановеното и влязло в сила съдебно решение на ВАС № 4130 от 25.03.2014 г., по адм. дело № 1640/2014 г. „Топлофикация – Русе” ЕАД оспорва пред ВАС Решение № С-3 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР, с искане за обявяване на неговата нищожност и връщане на преписката на Комисията със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Във връзка с определение от 12.05.2015 г. по адм. дело № 11083/2014 г., IV отделение, по описа на ВАС, делото е препратено по подсъдност в Административен съд- София град (АССГ), поради законодателна промяна на подсъдността със Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗЕ) – обн. в „Държавен вестник“, бр.17 от 6 март 2015 г.

Видно от мотивите на решението на АССГ, съдът е установил следното:

Жалбата на „Топлофикация – Русе” ЕАД е насочена към частта от Решение № С-3 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР, по която е формиран мълчалив отказ за издаване на сертификат за разликата между заявления от дружеството размер от 175 289,833 MWh до признатия в сертификат № ЗСК-20-02-11, размер от 129 706,338 MWh, а именно за разликата от 45 583,495 MWh. По делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза, в която според заключението на вещото лице четирите спорни технологични дейности: подгриване на котелното гориво /мазут/, подгриване на дунавска вода, отопление на производствени помещения през зимните месеци и поддържане на парогенераторите в резерв, от една страна не попадат в примерното изброяване по т. 5.7 от Решение на Европейската Комисия от 19.08.2008 г. за установяване на подробни насоки за прилагането и използването на Приложение II към Директива 2004/8/ЕО на примери за топлинна енергия, която не е полезна. От друга страна, вещото лице заключава, че „Топлофикация Русе” ЕАД, извършвайки изброените четири технологични дейности, произвежда полезна топлинна енергия по

смисъла на посочените в т. 5.6 от Решението на Комисията от 19.08.2008 г.¹ параметри , която енергия съставлява полезна топлинна енергия и според легалните дефиниции на § 1, т. 6 и т. 7 от ДР на Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г.² Изводът на вещото лице в изготвената експертиза е, че количеството електрическа енергия в размер на 175 289,833 MWh, изчислено и записано в заявлението на „Топлофикация Русе“ ЕАД е в съответствие с алгоритъма за пресмятане на режимните фактори и на количеството комбинирана електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, утвърден от министъра на икономиката, енергетиката и туризма със Заповед № РД-16-1325 от 17.11.2010 г. От константната съдебна практика е установено, че алгоритъмът на министъра на икономиката, енергетиката и туризма е задължителен за спазване, както от дружествата при изчисляване на режимните им фактори, така и от регулаторния орган, който в конкретния случай действа в условията на обвързана компетентност и не е в правомощията на Комисията да оспорва Заповедта, с която се утвърждава алгоритъма на министъра или самият алгоритъм. Заповедта и съдържащия се в нея алгоритъм са действителни и следва да се спазват, а Комисията е длъжна да се съобрази с тях при извършването на изчисленията за определяне на количествата електрическа енергия, подлежащи на сертифициране. В този смисъл не се кредитират от съда и твърденията на процесуалния представител на ДКЕВР, че алгоритъмът не е спазен от административния орган при изчисление на количествата електрическа енергия, подлежащи на сертифициране, поради очевидни фактически грешки в него и поради противоречието му с Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г., както и че не съответства на алгоритмите на останалите дружества, също утвърдени със Заповед на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Към периода на 2011 г. този алгоритъм, утвърден с горесцитираната заповед на ресорния министър, е единствен и задължителен вариант при разглеждане на заявлението на дружеството за издаване на сертификат, съгласно указанията на влялото в сила съдебно решение и в този смисъл регулаторният орган не изпълнил дадените указания.

Съдът разглежда и хипотезата, при която акт с различен от указания от съда предмет би могъл да бъде издаден единствено при настъпване на нов, правопроемещ юридически факт, който да преодолее установения от съда материалноправен порок на волеизявлението на органа. В конкретния казус факт от подобно естество не е установен, с оглед на което ДКЕВР е следвало да издаде акт, който е тъждествен във фактическото основание и по отношение на разпоредените права и задължения. При издаването на акта, съобразен с постановеното съдебно решение, Комисията действа в условията на обвързана компетентност и независимо, че компетентността да реши въпроса по същество принадлежи на административния орган, преценката за съдържанието на бъдещия акт, чието издаване е дължимо в тази хипотеза, е ограничена от указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона. Като не се е съобразил с разпоредбата на чл.173, ал.2 от АПК, ДКЕВР е приела Решение № С-3 от 21.07.2014 г. в противоречие с влязло в сила съдебно решение, което обуславя нищожността на решението на регулаторния орган- чл.177, ал2 от АПК.

На горните основания АССГ постановява в свое решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г., че: „обявява нищожността на Решение С-3 от 21.07.2014 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране“. Съдът връща

¹ Решение на Комисията на европейските общности от 19 ноември 2008 година за установяване на подробни насоки за прилагането и използването на приложение II към Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

² Наредба № РД-16-267 от 19.03.2008 г. за определяне на количеството електрическа енергия, произведена от комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия.

преписката на ДКЕВР за ново разглеждане и произнасяне съобразно задължителните указания, дадени с Решение № 4130 от 25.03.2014 г. по адм. дело № 1640/2014 г., на ВАС.

Така постановеното решение на АССГ, е било оспорено пред ВАС от процесуалния представител на ДКЕВР, с мотиви за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Касационната инстанция приема фактическата обстановка за напълно изяснена и описана в мотивите на решението на предходната инстанция, а изводите на АССГ за законосъобразни. Съдът е изследвал при проведеното административно производство след връщането на преписката, дали Комисията е изпълнила задължителните указания, дадени в Решение на ВАС № 4130 от 25.03.2014 г. по адм.дело № 1640/2014 г. и е приел за безспорно установено, че регулаторният орган не е изпълнил указанията на съда, като е приел решение, с което е издал сертификат за същото количество електрическа енергия от 129 706,338 MWh, а не както е признато във влязлото в сила съдебно решение, количество от 175 289,833 MWh. В тази връзка съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 177, ал. 2 АПК, а именно: „нищожни са всички актове и действия на административен орган, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение. Повторно издаденият акт не поражда правни последици“. ВАС като касационна инстанция счита, че волята на съдебния състав по Решение на ВАС № 4130 от 25.03.2014 г. по адм. дело № 1640/2014 г., и по Решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г. на АССГ, е ясно и недвусмислено изразена, за да обвърже ДКЕВР с издаването на нов акт с конкретно, предписано от съдебните актове съдържание. В този смисъл Комисията не е следвало да изисква допълнителни становища или да изследва наличието на технически грешки в алгоритъма за 2011 г., да се позовава на несъответствие на алгоритъма на „Топлофикация Русе“ ЕАД с алгоритмите на останалите дружества или на противоречие на формулата, заложената в алгоритъма и нормативната уредба, а да издаде акт, който да съответства по съдържание на постановеното и влязло в сила съдебно решение на ВАС № 4130 от 25.03.2014 г. по адм. дело № 1640/2014 г., на ВАС. В този смисъл ДКЕВР е приела Решение № С-3 от 21.07.2014 г. и е издала сертификат за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин за количеството от 129 706,338 MWh като за разликата между заявления от дружеството размер от 175 289,833 MWh и признатия от Комисията размер в сертификата, **регулаторният орган е формирал мълчалив отказ, който изцяло е в противоречие с влязлото в сила съдебно решение и представлява неизпълнение на същото.**

На горните основания, ВАС прави краен извод за законосъобразност на решението на АССГ и го потвърждава, отменя като нищожно Решение № С-3 от 21.07.2014 г. на ДКЕВР, и се оставя в сила Решение № 4130 от 25.03.2014 г. по адм. дело № 1640/2014 г., на петчленен състав на ВАС, за отмяна на мълчаливия отказ на ДКЕВР, формиран по Решение № С-02 от 19.03.2012 г., в частта, касаеща издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе“ ЕАД размер 175 289,833 MWh до признатия размер от 129 706,338 MWh, за който е издаден сертификат № ЗСК-20-01-11.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл.

173, ал. 2 от АПК). Разпоредбата на чл. 173, ал. 3 от АПК определя, че при незаконен отказ да се издаде документ съдът задължава административния орган да го издаде, без да дава указания по съдържанието му. Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 21, ал. 1 от АПК *индивидуален административен акт* е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. В случая съдът е отменил мълчаливия отказ на Комисията, формиран по Решение № С-02 от 19.03.2012 г., в частта му относно издаване на сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г, за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе” ЕАД със седалище гр. Русе размер 175 289,833 MWh до признатия размер от 129 706,338 MWh, за който е издаден сертификат № ЗСК-20-01-11 и е обявил за нищожно Решение С-3 от 21.07.2014 г., по силата на което е издаден сертификат с № ЗСК-20-02-11 за същия период от време. Решението на Комисията, в частта за издаване на сертификата, не е обжалвано и съответно – не е отменено от съда, както и издаденият сертификат не е обезсилен. Отменен е само мълчаливият отказ на ДКЕВР за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе” ЕАД размер 175 289,833 MWh до признатия размер от 129 706,338 MWh. От мотивите на съдебните решения се установява, че съдилищата са преценили като изцяло основателно заявлението на „Топлофикация – Русе” ЕАД в частта относно тази разлика, за която на „Топлофикация – Русе” ЕАД следва да се издаде сертификат и въпреки, че размерът на количеството е напълно изяснен – 45 583,495 MWh, касационният съдът не е решил въпроса по същество, а връща преписката на КЕВР за ново произнасяне. Съдът не дава указания относно съдържанието на документа (сертификат), който КЕВР ще следва да издаде в случая. Следователно, предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отменения мълчалив отказ, като спазва и указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона.

За изпълнение на задълженията на КЕВР, произтичащи от нормативната уредба и горесцитираните съдебни решения, със заповед с вх. № З-Е-28 от 07.03.2017 г. на Председателя на КЕВР, е сформирана работна група, която да проучи данните и документите, съдържащи се в заявлението, подадено от „Топлофикация Русе“ ЕАД. Разглеждането на документацията е направено съгласно законовите и подзаконовите актове, релевантни към датата на подаването на заявлението.

Въз основа на извършеното проучване на данните и документите, съдържащи се в заявлението, е установено следното:

„Топлофикация Русе” ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток” № 1, **ЕИК 117005106**, е юридическо лице, което е лицензирано по ЗЕ. Дружеството има издадена лицензия за дейността производство на електрическа и топлинна енергия № Л-029-03 от 15.11.2000 г., изм. с Решения: № И1-Л-029 от 14.05.2003 г. и № И2-Л-029 от 22.01.2007 г.

Със заявление вх. № **Е-ЗСК-20** от **31.01.2012 г.** и приложенията към него, „Топлофикация-Русе” ЕАД е поискало издаване на сертификат за произход на електрическата енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия ТЕЦ „Русе-Изток”, за периода от 01.01.2011 г. до 31.12.2011 г., отбелязана в заявлението като:

– количество електрическа енергия, произведена по комбиниран начин: **175 289,833 MWh.**

Заявлението отговаря на изискванията на Наредбата за издаване на сертификати за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин (**Наредбата**, обн. ДВ. бр.41 от 22 май 2007г., изм. ДВ. бр.10 от 6 февруари 2009г., изм. ДВ. бр.93 от 24 ноември 2009г., изм. ДВ. бр.85 от 29 октомври 2010г.).

След прегледа на представената информация е констатирано следното:

- Общата инсталирана електрическа мощност на ТЕЦ „Русе-Изток” е **400 MW_e**, в т.ч. **120 MW_e** на съоръженията, произвеждащи електрическа енергия по комбиниран начин (топлофикационна част). Кондензационната част на централата не е предмет на разглеждане в настоящия доклад;

- През 2011 г. са били в експлоатация три инсталации – ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 – за **комбинирано производство** на топлинна и електрическа енергия, а производството на пара се е осъществявало от енергийни котли със стационарни номера 1,2, 5, 7 и 8. Всяка от инсталациите **ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6** е **кондензационна турбина** с два регулируеми пароотбора, като ТГ-2 е оборудвана с електрически генератор с номинална мощност 30 MW_e, а другите две: ТГ-5 и ТГ-6, са оборудвани с електрогенератори с еднаква номинална мощност от по 60 MW_e.

- Основното гориво е въглища с долна работна калоричност **24 780 кJ/kg**;

- За посочената от дружеството средногодишна стойност на външната температура от **12,1⁰С** за 2011 г. (за определяне на климатичните зони свързани с прилагане на хармонизирани референтни стойности за разделно производство на електрическа енергия) не са представени официални данни за гр. Русе. Стойността е определена по Приложение 11 към Наредба № 15 на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, съгласно указания (валидни към 2012 г.) на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма (писмо изх. № Е-92-00-191/28.12.2009 г.).

- Инсталациите за **комбинирано производство** са въведени в експлоатация съответно: ТГ-2 през 1964 г., ТГ-5 през 1983 г., а ТГ-6 през 1984 г. (т.е. и трите **преди 1996 г.** съгласно валидните към 2011 г критерии на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г.) и дружеството е изчислило, че са получени резултати относно ефективност за разделно производство на:

- електрическа енергия: **38,79%** за всяка от трите инсталации – която би трябвало да е с приложени коригиращи фактори относно климатичните условия и за избегнати загуби от мрежата върху пропорционално изчислената референтна стойност от трите вида използвано гориво: въглища (антрацитни/черни), природен газ и мазут – **съответства** на реалната стойност, калкулирана според изискванията на Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г.;

- топлинна енергия: **88,29%** за всяка от трите инсталации – която би трябвало да е в резултат от пропорционалното съотношение на референтните стойности за топлинна енергия относно трите вида използвано гориво: въглища (антрацитни/черни), природен газ и мазут – **не съответства** на реалната стойност, калкулирана според изискванията на Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г. (реалната стойност е **88,01%**);

- Определената **обща енергийна ефективност** на използваното гориво, по чл. 4, ал. 1 от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г., за ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 (кондензационни турбини с регулируеми пароотбори) трябва да е **равна или по-голяма от 80%**;

- Критерият, заложен в §1, т.5, „б“ от ЗЕ (в сила от м. март 2011 г. – изм. ДВ, бр. 97 от 10.12.2010 г.) за **високоэффективно** комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, е спестеното гориво да е **не по-малко от 5%** от горивото, необходимо за производството на същото количество електрическа и топлинна енергия поотделно;

- Количества на продадената електрическа енергия за 2011 г.:

Общо и по видове	Мярка	ВСИЧКО	НЕК	ЕРД	Други
общо	MWh	327 860,242	282 297,937	45 562,305	
комбинирана	MWh	185 690,920	140 128,615	45 562,305	
некомбинирана	MWh	142 169,322	142 169,322		

• Посоченият коригиращ фактор, за избегнати загуби от мрежата при прилагането на хармонизирани референтни стойности на ефективността за разделно производство на електрическа енергия:

– подавана към мрежите с напрежение 6 kV и 110 kV за продажба на „НЕК“ ЕАД – **0,983 отговаря** на изчислената от дружеството средна стойност в зависимост от: количествата с коригиращия фактор 0,985, съгласно Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267 за напрежение между 100 – 200 kV и количествата с коригиращ фактор 0,945, съгласно Приложение №3 от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г. за напрежение между 0,4 – 50 kV;

– подавана към мрежата с напрежение 20 kV за продажба на ЕРД – **0,945 отговаря** на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г. за напрежение между 0,4 – 50 kV;

– потребявана на площадката с напрежение 0,4 kV и 6 kV – **0,925 отговаря** на Приложение № 3 от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г. за напрежение между 0,4 – 50 kV;

• Изчислените от дружеството **обща ефективност** на използваното гориво ($\eta_{\text{общо}}$) и **икономия** на използваното гориво (ΔF) за инсталациите са:

Показатели	ТГ-2	ТГ-5	ТГ-6
$\eta_{\text{общо}}$ колектор	40,24%	48,56%	53,39%
ΔF	не е посочено	не е посочено	не е посочено

• Общи показатели за 2011 г.:

Показатели за инсталация ТГ-2	Мярка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	10 739,100	10 547,800	191,300	
Електрическа енергия	MWh	13 712,100	3 617,300		10 094,800
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	60 503,400	18 886,700	218,800	41 397,900

Показатели за инсталация ТГ-5	Мярка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	162 946,080	160 639,762	2 306,318	
Електрическа енергия	MWh	175 272,120	70 776,233		104 495,887
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	694 292,400	308 554,910	2 613,394	383 124,096

Показатели за инсталация ТГ-6	Мярка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	233 808,104	231 083,300	2 724,804	
Електрическа енергия	MWh	199 443,156	100 896,300		98 547,956
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	809 491,431	402 639,507	3 088,300	363 764,715

ОБЩО за централата	Мярка	Тотална енергия	Комбинирана енергия	Некомбинирана енергия	
				топлинна	електрическа
Полезна топлинна енергия	MWh	407 493,284	402 270,862	5 222,422	
Електрическа енергия	MWh	388 427,376	175 289,833		213 137,543
Еквивалентна енергия на горивото	MWh	1 564 287,231	770 080,927	5 920,494	788 285,811

След направените констатации е извършено следното:

• За да се изчисли съотношението между четирите вида горива е взето предвид, че ако **когенерационният агрегат работи с повече от един вид гориво,**

хармонизираните референтни стойности на к.п.д. при разделно производство се прилагат **пропорционално към среднопретеглената стойност на енергията**, внесена в агрегата с различните горива;

– Определена е за всяка от инсталациите за комбинирано производство – ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6 – референтната стойност на ефективност за разделно производство на **топлинна енергия от 88,01%** (при нея не се прилагат коригиращите фактори), съгласно Приложение № 3 (преди 1996 г.) от Наредба № РД-16-267/19.03.2008 г., като са взети предвид следните стойности за съответните използвани горива: въглища – референтна стойност 88,0% със среднопретеглена стойност на енергията 99,011%; природен газ – референтна стойност 90,0% със среднопретеглена стойност на енергията 0,162%; мазут – референтна стойност 89,0% със среднопретеглена стойност на енергията 0,827%.

След направените корекции са получени следните резултати:

• Корекциите се отразяват единствено върху стойностите за икономия на използваното гориво от трите инсталации за комбинирано производство, като те са:

Показатели	ТГ-2	ТГ-5	ТГ-6
ΔF	11,37%	15,46%	15,31%

Изводи:

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-2** в ТЕЦ „Русе-Изток“ е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **3 617,300 MWh**;

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-5** в ТЕЦ „Русе-Изток“ е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **70 776,233 MWh**;

• Отчетената годишна **обща енергийна ефективност** на използваното гориво за инсталация **ТГ-6** в ТЕЦ „Русе-Изток“ е **по-малка от 80 %** и след направените пресмятания в съответствие с Наредба № РД-16-267 годишното количество **комбинирана електрическа енергия** от инсталацията е в размер на **100 896,300 MWh**;

• Общо за ТЕЦ „Русе-Изток“ годишното количество комбинирана електрическа енергия от инсталациите в централата е в размер на **175 289,833 MWh**;

• Отчетена **икономия** на използваното гориво поотделно за всяка от инсталациите: **ТГ-2, ТГ-5 и ТГ-6, е по-голяма от 5 %** и общото за централата количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство е **175 289,833 MWh**.

Въз основа на гореизложеното и в изпълнение на Решение № 1920 от 15.02.2017 г. на Върховния административен съд на Република България, КЕВР счита, че на „Топлофикация – Русе“ ЕАД, гр. Русе за централа ТЕЦ „Русе – Изток“ следва да бъде издаден сертификат за произход на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство за количество в размер на 175 289,833 MWh за периода на 2011 година. За количество в размер на 129 706,338 MWh, произведено през 2011 г., Комисията е издала на „Топлофикация – Русе“ ЕАД, гр. Русе за централа ТЕЦ „Русе – Изток“ сертификат с № ЗСК-20-01-11, което количество е потвърдено и в Решение С-3 от 21.03.2014 г. и издаден сертификат с № ЗСК-20-02-11, за същия период на 2011 г. На основания, че Решението на Комисията, в частта за издаване на сертификата, не е обжалвано и съответно – не е отменено от съда, както и че издаденият сертификат не е обезсилен, за изпълнение на горесцитираните съдебни решения, КЕВР следва да

издаде сертификат за разликата от заявления от „Топлофикация – Русе” ЕАД размер 175 289,833 MWh до признатия размер от 129 706,338 MWh или за разликата от 45 583,495 MWh, като на преценката на Комисията съдът е предоставил съдържанието на сертификата, който да бъде издаден.

На базата на разгледаното заявление с вх. № Е-ЗСК-20 от 31.01.2012 г. от работната група назначена със заповед с вх. № З-Е-28 от 07.03.2017 г. на Председателя на КЕВР, реквизитите на сертификата имат следния вид:

- период на производство – 01.01.2011 г. ÷ 31.12.2011 г.
- от производствена централа ТЕЦ „Русе-Изток”, гр. Русе
- електрическа енергия, произведена по комбиниран начин – 175 289,833 MWh
- комбинирана топлинна енергия за полезно потребление – 402 270,862 MWh
- вид на основното гориво – въглища
- високоефективно производство – 175 289,833 MWh
- долна топлотворна способност на използваното гориво – 24 780 кJ/kg
- спестена първична енергия на използваното гориво – ТГ2: 11,37%; ТГ5: 15,46%; ТГ6: 15,31%
- обща инсталирана електрическа мощност – 400 MW
- инсталирана мощност на съоръженията произвеждащи електрическа енергия по комбиниран начин – 120 MW.

Следва да се има предвид, че в сертификат № ЗСК-20-01-11 и № ЗСК-20-02-11 е записана само общата спестена енергия на горивото от централата, а съгласно Наредба № РД-16-267 се разглежда икономията на всяка инсталация поотделно, тъй като е необходимо конкретно да не се признае за високоефективна само електроенергията, непокрила критерия от съответната инсталация, а не на цялата централа.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за енергетиката и чл. 8 и чл. 14 от Наредбата за издаване на сертификати за произход на електрическа енергия, произведена по комбиниран начин и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, и в изпълнение на Решение на Върховен административен съд № 1920 от 15.02.2017 г., по адм. дело № 2646 от 2016 г., с което се оставя в сила Решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г. на Административен съд София- град,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

Р Е Ш И:

Издава на „Топлофикация Русе” ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток” № 1, ЕИК 117005106 допълнителен сертификат за произход на стоката електрическа енергия, произведена от централа за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия за 2011 г., за количество в размер на 45 583,495 MWh, който се явява разликата между заявеното от дружеството количество, признато с Решение на Върховен административен съд № 1920 от 15.02.2017 г., по адм. дело № 2646 от 2016 г., с което се оставя в сила Решение № 91 от 06.01.2016 г. по адм. дело № 4442 от 2015 г. на Административен съд София- град и количеството, признато в издадения от ДКЕВР Сертификат с № ЗСК-20-02-11, както следва:

Допълнителен сертификат № ЗСК-20-03-11 на „Топлофикация Русе” ЕАД със седалище и адрес на управление: Република България, област Русе, община Русе, гр. Русе 7009, ул. „ТЕЦ Изток” № 1, ЕИК 117005106, за:

- период на производство – 1.01.2011 г. ÷ 31.12.2011 г.

- от производствена централа ТЕЦ „Русе-Изток”, гр. Русе
- електрическа енергия, произведена по комбиниран начин – (плюс) + 45 583,495 MWh
- комбинирана топлинна енергия за полезно потребление – (плюс) + 94 132,862 MWh
- вид на основното гориво – въглища (няма разлика)
- високоефективно производство – (плюс) + 45 583,495 MWh
- долна топлотворна способност на използваното гориво – (няма разлика)
- спестена първична енергия на използваното гориво – ТГ2: (плюс) + 11,37%;
ТГ5: (плюс) + 15,46%; ТГ6: (плюс) + 15,31%
- обща инсталирана електрическа мощност – (няма разлика)
- инсталирана мощност на съоръженията произвеждащи електрическа енергия по комбиниран начин – (няма разлика)

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София – град в 14-дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н.ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА